

Sygn. akt IV Kzw 386/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział IV Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Mirosław Gajek

po rozpoznaniu w sprawie **B. C.**

zażalenia wniesionego przez Prokuratora (...)

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jędrzejowie Wydziału Zamiejscowego we Włoszczowie z dnia 25.02.2014r.

w przedmiocie **zarządzenia wykonania zastępczej kary aresztu za zastępczą karę pozbawienia wolności** w sprawie VII K 57/13u

na podstawie art. 437§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw i art. 46 § 2 kkw

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie i ustalić zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 30 dni;
2. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy

w Jędrzejowie Wydział Zamiejscowy we Włoszczowie zarządził wobec B. C. wykonanie zastępczej kary 30 dni aresztu za karę

35 dni zastępczej kary pozbawienia wolności, orzeczonej postanowieniem tego Sądu z dnia 12 grudnia 2013 roku w sprawie VII Ko 829/13 za nie wykonaną karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 10,00 zł, orzeczoną wyrokiem zaocznym w/w Sądu z dnia 9 stycznia 2013 roku, sygn. akt VII K 57/13u.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył Prokurator (...). Zarzucił w nim obrazę przepisów

art. 50 ust. 1 Ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, albowiem przepisy te nie mają zastosowania do kar zastępczych. Jednocześnie wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zamianę skazanemu

35 dni zastępczej kary pozbawienia wolności na karę 35 dni aresztu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z Ustawą z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 roku poz. 1247) przestępstwo, za które B. C. został skazany prawomocnym wyrokiem stanowi wykroczenie. Kontrawencjonalizacja orzeczeń w ramach tej Ustawy obejmuje jedynie podlegające wykonaniu kary pozbawienia wolności, które z mocy art. 50 ust. 1 Ustawy zamienia na kary aresztu. Przy czym zamiana na karę grzywny jest dopuszczalna jedynie wówczas, gdy za przypisany czyn Ustawa nie przewiduje kary aresztu. Taki stan rzeczy nie występuje w przedmiotowej sprawie. Modyfikacji wyroków w zakresie kary grzywny dotyczy natomiast art. 50 ust. 2, który stanowi jedynie, że kara grzywny ulega zamianie ale w przypadku, gdy została orzeczona w wysokości przekraczającej górną granicę ustawowego zagrożenia przewidzianą za dany czyn, czyli konkretnie powyżej 5.000,00 zł. Taka sytuacja nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie Wydział Zamiejscowy we Włoszczowie prawomocnie skazał B. C. za przestępstwo z art. 178a § 2 kk na samoistną karę grzywny w rozmiarze 70 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na 10,00 zł.

Skoro Ustawodawca nie zawarł regulacji w zakresie wykonania tego rodzaju grzywny to uprawnione jest stwierdzenie, że w tym zakresie nadal mają zastosowanie ogólne przepisy dotyczące wykonania kary grzywny zamieszczone w Kodeksie karnym wykonawczym. (art. 44 – 52a). Brak jest ustawowego upoważnienia do stosowania art. 25 kw. Przepis ten dotyczy wykonania kary grzywny określonej kwotowo, a nie grzywny określonej w art. 33 kk, tj. w stawkach dziennych. Nie ma bowiem w istocie przepisu, który pozwalałby przed orzeczeniem kary zastępczej zamieniać karę grzywny orzeczoną w stawkach dziennych na karę grzywny ustalaną kwotowo, do czynów, które stanowią wykroczenie po wejściu w życie cytowanej Ustawy.

Ponadto podnieść należy, że po wejściu w życie ustawy konkretny czyn przypisany sprawcy nadal jest przestępstwem, a modyfikacji podlega jedynie orzeczona za niego kara pozbawienia wolności i to tylko w wypadku, kiedy podlega wykonaniu.

W tych realiach prawnych podstawą wydania orzeczenia o zastępczej karze winien być przepis art. 46 kkw. Jego uruchomienie w tej sprawie skutkowało wydaniem przez Sąd postanowienia w sprawie VII Ko 829/13 w przedmiocie zarządzenia wykonania zastępczej kary 35 dni pozbawienia wolności. Rozstrzygnięcie takie prowadzi do rezultatu, iż sprawca czynu, który w obecnych realiach prawnych stanowi wykroczenie, podlegałby zastępczej sankcji represyjnej pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym maksymalny wymiar kary dopuszczalnej za wykroczenie, tj. 30 dni aresztu. Istniejące bezspornie w tej sprawie wątpliwości należy interpretować na korzyść skazanego. Oznacza to, w ocenie Sądu odwoławczego, że zastępcza kara pozbawienia wolności za orzeczoną karę grzywny, po dniu 9 listopada 2013 roku, czyli wejścia w życie Ustawy, nie może przekraczać – swoją wielkością - dopuszczalnej kary aresztu przewidzianej za dany czyn, czyli 30 dni. Jeżeli zatem w konkretnym stanie faktycznym, po przeliczeniu (art. 46 § 2 kkw) kara zastępcza pozbawienia wolności przekracza 30 dni to winna być z urzędu zmniejszona do tej wielkości.

Żądanie Prokuratora wyrażone w zażaleniu, w ramach którego domaga się on wymierzenia 35 dni aresztu, jest w istocie żądaniem orzeczenia kary nie znanej Ustawie. Przytoczone przez skarżącego Uchwały Sądu Najwyższego w sprawie II KKN 199/99 i I KZP 27/98, pomijając że dotyczą kary pozbawienia wolności, a nie kary aresztu, to odnoszą się do zupełnie innej materii i nie stanowią argumentu w sprawie.

Bezpodstawnie z kolei Sąd I instancji w ramach kontrawencjonalizacji zamienił zastępczą karę 35 dni pozbawienia wolności na zastępczą karę 30 dni aresztu, które to orzeczenie, jak podnoszono wyżej, nie ma umocowania ustawowego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

Sędzia

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)